

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Βρυξέλλες, 24 Φεβρουαρίου 2026
(OR. en)

2025/0101(COD)
LEX 2498

PE-CONS 67/1/25
REV 1

JAI 1940
ASILE 137
FRONT 324
CODEC 2203

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ (ΕΕ) 2024/1348
ΟΣΟΝ ΑΦΟΡΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ ΑΣΦΑΛΩΝ ΧΩΡΩΝ ΚΑΤΑΓΩΓΗΣ
ΣΕ ΕΠΙΠΕΔΟ ΕΝΩΣΗΣ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) 2026/...
ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 24ης Φεβρουαρίου 2026

**για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1348
όσον αφορά την κατάρτιση καταλόγου ασφαλών χωρών καταγωγής σε επίπεδο Ένωσης**

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 78 παράγραφος 2 στοιχείο δ),

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής¹,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία²,

¹ Γνώμη της 23ης Οκτωβρίου 2025 (δεν έχει δημοσιευτεί ακόμη στην Επίσημη Εφημερίδα).

² Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 10ης Φεβρουαρίου 2026 (δεν έχει δημοσιευτεί ακόμη στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της 23ης Φεβρουαρίου 2026.

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2024/1348 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³, εφαρμόζονται ειδικοί κανόνες όταν ο αιτών προέρχεται από ασφαλή χώρα καταγωγής. Συγκεκριμένα, η εξέταση της αίτησης πρέπει να επιταχύνεται, ενώ, εάν ο αιτών δεν έχει ακόμη λάβει άδεια εισόδου στο έδαφος των κρατών μελών, ένα κράτος μέλος μπορεί να εξετάσει την ουσία της αίτησης στο πλαίσιο διαδικασίας στα σύνορα.

³ Κανονισμός (ΕΕ) 2024/1348 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Μαΐου 2024, για τη θέσπιση κοινής διαδικασίας διεθνούς προστασίας στην Ένωση και την κατάργηση της οδηγίας 2013/32/ΕΕ (ΕΕ L, 2024/1348, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj>).

- (2) Ο κανονισμός (ΕΕ) 2024/1348 προβλέπει τη δυνατότητα χαρακτηρισμού τρίτων χωρών ως ασφαλών χωρών καταγωγής σε επίπεδο Ένωσης σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται στον εν λόγω κανονισμό. Είναι αναγκαίο να ενισχυθεί η εφαρμογή της έννοιας της ασφαλούς χώρας καταγωγής ως ουσιαστικού εργαλείου για την υποστήριξη της ταχείας εξέτασης των αιτήσεων που είναι πιθανόν να κριθούν αβάσιμες, με τον χαρακτηρισμό τρίτων χωρών ως ασφαλών χωρών καταγωγής. Είναι επίσης αναγκαίο να αντιμετωπιστούν ορισμένες από τις υφιστάμενες αποκλίσεις μεταξύ των εθνικών καταλόγων ασφαλών χωρών καταγωγής που έχουν καταρτίσει τα κράτη μέλη. Ως εκ τούτου, θα πρέπει να καταρτιστεί κατάλογος ασφαλών χωρών καταγωγής σε επίπεδο Ένωσης. Ενώ τα κράτη μέλη διατηρούν το δικαίωμα να εφαρμόζουν ή να θεσπίζουν νομοθεσία που επιτρέπει τον εθνικό χαρακτηρισμό τρίτων χωρών ως ασφαλών χωρών καταγωγής πέραν των χαρακτηριζόμενων ως τέτοιων σε επίπεδο Ένωσης, ο κοινός αυτός χαρακτηρισμός σε επίπεδο Ένωσης θα πρέπει να διασφαλίζει ότι η έννοια της ασφαλούς χώρας καταγωγής εφαρμόζεται από όλα τα κράτη μέλη με ομοιόμορφο τρόπο σε σχέση με τους αιτούντες των οποίων οι χώρες καταγωγής χαρακτηρίζονται ως ασφαλείς χώρες καταγωγής.

- (3) Το γεγονός ότι μια τρίτη χώρα θεωρείται ασφαλής χώρα καταγωγής, είτε σε επίπεδο Ένωσης είτε σε εθνικό επίπεδο, δεν μπορεί να αποτελεί απόλυτη εγγύηση ασφάλειας για τους υπηκόους της εν λόγω χώρας, ακόμη και για όσους δεν ανήκουν σε κατηγορία προσώπων για την οποία έγινε εξαίρεση κατά τον χαρακτηρισμό της εν λόγω τρίτης χώρας ως ασφαλούς χώρας καταγωγής, και δεν εξαλείφει, συνεπώς, την ανάγκη διενέργειας ατομικής εξέτασης της αίτησης διεθνούς προστασίας. Εκ φύσεως, η αξιολόγηση του αν μια τρίτη χώρα θα πρέπει να χαρακτηριστεί ως ασφαλής χώρα καταγωγής μπορεί να λαμβάνει υπόψη μόνο τις γενικές κοινωνικές, νομικές και πολιτικές συνθήκες της εν λόγω χώρας και αν οι υπεύθυνοι πράξεων δίωξης, βασανιστηρίων ή απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας υφίστανται πράγματι κυρώσεις όταν αποδεικνύεται η ενοχή τους στην εν λόγω χώρα. Τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόζουν την έννοια της ασφαλούς χώρας καταγωγής μόνον όταν ο αιτών δεν μπορεί να παράσχει στοιχεία που να δικαιολογούν γιατί η έννοια της ασφαλούς χώρας καταγωγής δεν εφαρμόζεται στην περίπτωση του, στο πλαίσιο ατομικής αξιολόγησης, και υπό την προϋπόθεση ότι ο αιτών έχει την ιθαγένεια της εν λόγω χώρας ή υπό την προϋπόθεση ότι είναι ανιθαγενής και είχε προηγουμένως τη συνήθη διαμονή του στη χώρα αυτή. Η εφαρμογή της έννοιας της ασφαλούς χώρας καταγωγής στο πλαίσιο της ατομικής αξιολόγησης δεν θίγει το γεγονός ότι ορισμένες κατηγορίες αιτούντων ενδέχεται να βρίσκονται σε ειδική κατάσταση στις τρίτες χώρες που έχουν χαρακτηριστεί ως ασφαλείς χώρες καταγωγής και, ως εκ τούτου, ενδέχεται να έχουν βάσιμο φόβο δίωξης ή να αντιμετωπίζουν πραγματικό κίνδυνο σοβαρής βλάβης.

- (4) Η αξιολόγηση του αν μια τρίτη χώρα θα πρέπει να χαρακτηριστεί ως ασφαλής χώρα καταγωγής βασίζεται σε διάφορες σχετικές και διαθέσιμες πηγές πληροφοριών, συμπεριλαμβανομένων των πληροφοριών από τα κράτη μέλη, τον Οργανισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το Άσυλο («Οργανισμός για το Άσυλο») που θεσπίστηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 2021/2303 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁴, την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης, την Ύπατη Αρμοστεία των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες και άλλους σχετικούς διεθνείς οργανισμούς. Η αξιολόγηση λαμβάνει επίσης υπόψη, κατά περίπτωση, τις πληροφορίες της κοινής ανάλυσης για τη χώρα καταγωγής που αναφέρεται στο άρθρο 11 του κανονισμού (ΕΕ) 2021/2303, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2024/1348. Με βάση διάφορες τέτοιες πηγές πληροφοριών, θεωρείται ότι ορισμένες τρίτες χώρες δύνανται να χαρακτηριστούν ως ασφαλείς χώρες καταγωγής.

⁴ Κανονισμός (ΕΕ) 2021/2303 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 2021, σχετικά με τον Οργανισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το Άσυλο και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 439/2010 (ΕΕ L 468 της 30.12.2021, σ. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2303/oj>).

- (5) Ο χαρακτηρισμός τρίτης χώρας ως ασφαλούς χώρας καταγωγής σύμφωνα με το άρθρο 62 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1348 βασίζεται σε πληροφορίες από αξιόπιστες, επίσημες και δεόντως τεκμηριωμένες σχετικές και διαθέσιμες πηγές. Επιπλέον, ο εν λόγω χαρακτηρισμός αντικατοπτρίζει τη γενική κατάσταση στην εν λόγω χώρα και δεν επηρεάζεται από τις ατομικές περιστάσεις, οι οποίες μπορούν να αξιολογηθούν μόνο προκειμένου να καθοριστεί αν η έννοια της ασφαλούς χώρας καταγωγής θα πρέπει κατ' εξαίρεση να μην εφαρμόζεται σε συγκεκριμένη περίπτωση. Ως εκ τούτου, στο πλαίσιο του εθνικού δικαστικού ελέγχου, τα λεπτομερή αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με την ατομική κατάσταση του αιτούντος που δικαιολογούν τη δυνατότητα εφαρμογής της έννοιας της ασφαλούς χώρας καταγωγής θα πρέπει να αποτελούν τον κύριο σκοπό της εν λόγω αξιολόγησης. Σύμφωνα με τις Συνθήκες, το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι αρμόδιο να αποφαινεται επί τυχόν αμφιβολιών σχετικά με το εγκυρότητα του χαρακτηρισμού τρίτης χώρας ως ασφαλούς χώρας καταγωγής σε επίπεδο Ένωσης.

- (6) Όσον αφορά τις χώρες στις οποίες έχει χορηγηθεί το καθεστώς υποψήφιας για προσχώρηση στην ΕΕ χώρας («υποψήφια χώρα»), η Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ) προβλέπει τους όρους και τις αρχές που πρέπει να πληροί οποιαδήποτε χώρα η οποία επιθυμεί να ενταχθεί στην ΕΕ. Οι εν λόγω όροι και αρχές καθορίστηκαν από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Κοπεγχάγης το 1993 («κριτήρια της Κοπεγχάγης») και ενισχύθηκαν από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Μαδρίτης το 1995. Τα κριτήρια της Κοπεγχάγης είναι τα εξής: σταθερότητα των θεσμών που εγγυώνται τη δημοκρατία, το κράτος δικαίου, τα δικαιώματα του ανθρώπου, καθώς και τον σεβασμό και την προστασία των μειονοτήτων· λειτουργική οικονομία της αγοράς και ικανότητα αντιμετώπισης της ανταγωνιστικής πίεσης και των δυνάμεων της αγοράς εντός της Ένωσης· και ικανότητα ανάληψης των υποχρεώσεων που απορρέουν από την ιδιότητα του μέλους της Ένωσης, συμπεριλαμβανομένης της ικανότητας αποτελεσματικής εφαρμογής των κανόνων, προτύπων και πολιτικών που συνιστούν το σύνολο της νομοθεσίας της Ένωσης, καθώς και της προσήλωσης στους στόχους της πολιτικής, οικονομικής και νομισματικής ένωσης.

(7) Το καθεστώς υποψήφιας χώρας χορηγείται από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο με ομόφωνη απόφαση, βάσει γνωμοδότησης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, η οποία συντάσσεται κατόπιν υποβολής της αίτησης προσχώρησης της χώρας στην Ένωση. Όσον αφορά, ειδικότερα, τα πολιτικά κριτήρια προσχώρησης στην ΕΕ, διαπιστώθηκε ότι οι υποψήφιες χώρες έχουν σημειώσει πρόοδο προς την επίτευξη της σταθερότητας των θεσμών που εγγυώνται τη δημοκρατία, το κράτος δικαίου, τα δικαιώματα του ανθρώπου, καθώς και τον σεβασμό και την προστασία των μειονοτήτων. Από αυτό μπορεί να συναχθεί το συμπέρασμα ότι οι τρίτες χώρες στις οποίες έχει χορηγηθεί καθεστώς υποψήφιας χώρας θα πρέπει να θεωρούνται ασφαλείς χώρες καταγωγής κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1348 και, ως εκ τούτου, θα πρέπει να χαρακτηρίζονται ως ασφαλείς χώρες καταγωγής σε επίπεδο Ένωσης. Οι εν λόγω χαρακτηρισμοί ισχύουν με την επιφύλαξη ενδεχόμενων μελλοντικών αποφάσεων που θα λάβει το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ή το Συμβούλιο σχετικά με την προσχώρηση υποψήφιων χωρών στην Ένωση. Ωστόσο, θα πρέπει να λαμβάνεται δεόντως υπόψη το γεγονός ότι η κατάσταση σε μια υποψήφια χώρα θα μπορούσε να αλλάξει σε βαθμό που να μην ισχύει πλέον ο χαρακτηρισμός της εν λόγω χώρας ως ασφαλούς χώρας καταγωγής. Ως εκ τούτου, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να προβλέπει ότι ο χαρακτηρισμός τρίτης χώρας στην οποία έχει χορηγηθεί καθεστώς υποψήφιας χώρας ως ασφαλούς χώρας καταγωγής δεν θα πρέπει πλέον να ισχύει, εάν συντρέχει οποιαδήποτε από τις ακόλουθες περιστάσεις: υπάρχει σοβαρή απειλή κατά της ζωής ή της σωματικής ακεραιότητας αμάχου λόγω αδιάκριτης άσκησης βίας σε καταστάσεις διεθνούς ή εσωτερικής ένοπλης σύρραξης στην τρίτη χώρα· έχουν ληφθεί περιοριστικά μέτρα κατά την έννοια του τίτλου IV του πέμπτου μέρους της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ) λόγω των ενεργειών της τρίτης χώρας οι οποίες επηρεάζουν θεμελιώδη δικαιώματα και ελευθερίες που έχουν σημασία για τον χαρακτηρισμό ως ασφαλούς χώρας καταγωγής· ή το ποσοστό αναγνώρισης σε επίπεδο Ένωσης που αφορά τους αιτούντες από την τρίτη χώρα είναι μεγαλύτερο του 20 % του συνολικού αριθμού των αποφάσεων που εκδίδονται από την αποφαινόμενη αρχή σε σχέση με την εν λόγω τρίτη χώρα. Τα κράτη μέλη δεν θα πρέπει να εφαρμόζουν την έννοια της ασφαλούς χώρας καταγωγής σε αιτούντες από υποψήφια χώρα κατά τη διάρκεια της περιόδου κατά την οποία εξακολουθούν να συντρέχουν οι περιστάσεις που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό.

- (8) Όταν εξετάζεται κατά πόσον υφίσταται σοβαρή απειλή κατά της ζωής ή της σωματικής ακεραιότητας αμάχου λόγω αδιάκριτης άσκησης βίας σε καταστάσεις διεθνούς ή εσωτερικής ένοπλης σύρραξης σε υποψήφια χώρα, θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη ευρύ φάσμα σχετικών πηγών πληροφοριών, συμπεριλαμβανομένων πληροφοριών από οποιοδήποτε σχετικό θεσμικό ή άλλο όργανο ή οργανισμό της Ένωσης ή διεθνή οργανισμό. Ειδικότερα, θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη κατά πόσον το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ή το Συμβούλιο έχει αναγνωρίσει την ύπαρξη κατάστασης διεθνούς ή εσωτερικής ένοπλης σύρραξης στην οικεία τρίτη χώρα, συμπεριλαμβανομένου του εάν έχει εκδοθεί απόφαση του Συμβουλίου σύμφωνα με το άρθρο 5 της οδηγίας 2001/55/EK του Συμβουλίου⁵ ως συνέπεια της ύπαρξης κατάστασης ένοπλης σύρραξης. Ομοίως, όταν εξετάζεται κατά πόσον δεν υφίσταται πλέον σοβαρή απειλή κατά της ζωής ή της σωματικής ακεραιότητας αμάχου λόγω αδιάκριτης άσκησης βίας σε καταστάσεις διεθνούς ή εσωτερικής ένοπλης σύρραξης σε υποψήφια χώρα, θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη το γεγονός ότι το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ή το Συμβούλιο έχουν αναγνωρίσει ότι οι σχετικές περιστάσεις έχουν παύσει να υφίστανται, μεταξύ άλλων όταν έχει εκδοθεί απόφαση του Συμβουλίου σύμφωνα με το άρθρο 6 της οδηγίας 2001/55/EK ως συνέπεια του τερματισμού κατάστασης ένοπλης σύρραξης.

⁵ Οδηγία 2001/55/EK του Συμβουλίου, της 20ής Ιουλίου 2001, σχετικά με τις ελάχιστες προδιαγραφές παροχής προσωρινής προστασίας σε περίπτωση μαζικής εισροής εκτοπισθέντων και μέτρα για τη δίκαιη κατανομή των βαρών μεταξύ κρατών μελών όσον αφορά την υποδοχή και την αντιμετώπιση των συνεπειών της υποδοχής αυτών των ατόμων (EE L 212 της 7.8.2001, σ. 12, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2001/55/oj>).

- (9) Είναι σημαντικό να εφαρμόζεται ομοιόμορφα σε όλα τα κράτη μέλη ο χαρακτηρισμός των υποψηφίων χωρών ως ασφαλών χωρών καταγωγής, μεταξύ άλλων και όσον αφορά τις περιστάσεις που ορίζονται στον παρόντα κανονισμό, βάσει των οποίων οι εν λόγω χώρες δεν θα πρέπει πλέον να θεωρούνται ασφαλείς χώρες καταγωγής. Για να διευκολυνθεί η ομοιόμορφη εφαρμογή του παρόντος κανονισμού και να παρασχεθεί ασφάλεια δικαίου, η Επιτροπή θα πρέπει να παρακολουθεί συνεχώς την κατάσταση στις υποψήφιες χώρες και να ενημερώνει τα κράτη μέλη, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο όταν, με βάση τις διαθέσιμες πληροφορίες, οποιαδήποτε από τις περιστάσεις αυτές ισχύει ή παύει να ισχύει σε μία από τις εν λόγω χώρες, καθιστώντας τις πληροφορίες αυτές άμεσα και δημόσια διαθέσιμες με τη δημοσίευση ανακοίνωσης στη σειρά C της *Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης*. Εξαιτίας των δυνητικών επιπτώσεων στις εξωτερικές σχέσεις της Ένωσης και των κρατών μελών, η Επιτροπή δεν θα πρέπει να ενημερώνει τα κράτη μέλη και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για το γεγονός ότι υπάρχει σοβαρή απειλή κατά της ζωής ή της σωματικής ακεραιότητας αμάχου λόγω της αδιάκριτης άσκησης βίας σε κατάσταση διεθνούς ή εσωτερικής ένοπλης σύρραξης σε υποψήφια χώρα, εάν δεν υπάρχει προηγούμενη έγκριση του Συμβουλίου. Ως εκ τούτου, προτού ενημερώσει τα κράτη μέλη και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για οποιαδήποτε σοβαρή απειλή λόγω αδιάκριτης άσκησης βίας σε κατάσταση διεθνούς ή εσωτερικής ένοπλης σύρραξης σε υποψήφια χώρα, η Επιτροπή θα πρέπει να ενημερώσει το Συμβούλιο, το οποίο θα πρέπει να δώσει την προηγούμενη έγκρισή του.

- (10) Όσον αφορά το Κόσοβο*, σύμφωνα με τις πληροφορίες του Οργανισμού για το Άσυλο, 16 κράτη μέλη χαρακτηρίζουν επί του παρόντος το Κόσοβο ως ασφαλή χώρα καταγωγής σε εθνικό επίπεδο, ενώ το 2024 το ποσοστό αναγνώρισης σε επίπεδο Ένωσης για τους αιτούντες από το Κόσοβο ήταν 5 %. Το Κόσοβο είναι δυνάμει υποψήφιο μέλος της Ένωσης. Το Σύνταγμά του ενσωματώνει τις κυριότερες διεθνείς πράξεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα. Το Κόσοβο είναι πολυκομματική κοινοβουλευτική αντιπροσωπευτική δημοκρατία με διάκριση των εξουσιών μεταξύ των νομοθετικών, εκτελεστικών και δικαστικών οργάνων, ενώ το σχετικό νομικό πλαίσιο συνάδει με τα ευρωπαϊκά πρότυπα. Εν γένει, το νομικό πλαίσιο εγγυάται την προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων και συνάδει με τα ευρωπαϊκά πρότυπα. Δεν υπάρχουν ενδείξεις περιπτώσεων απέλασης, απομάκρυνσης ή έκδοσης πολιτών του Κοσόβου σε χώρες όπου υπάρχει κίνδυνος να τους επιβληθεί η θανατική ποινή, να υποβληθούν σε βασανιστήρια, να τους ασκηθεί δίωξη ή να υποστούν άλλη απάνθρωπη ή ταπεινωτική μεταχείριση. Δεν υφίσταται κίνδυνος σοβαρής βλάβης στο Κόσοβο κατά την έννοια του άρθρου 15 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1347 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁶. Στο εθνικό δίκαιο του Κοσόβου δεν προβλέπεται η θανατική ποινή και οι αρχές του Κοσόβου επιδεικνύουν προσήλωση στην πρόληψη των βασανιστηρίων και της κακομεταχείρισης. Δεν βρίσκονται σε εξέλιξη ένοπλες συρράξεις στο Κόσοβο και, ως εκ τούτου, δεν υφίσταται απειλή λόγω αδιάκριτης άσκησης βίας σε καταστάσεις διεθνούς ή εσωτερικής ένοπλης σύρραξης. Δεν υφίσταται δίωξη στο Κόσοβο κατά την έννοια του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1347.

* Η ονομασία αυτή χρησιμοποιείται με επιφύλαξη των θέσεων ως προς το καθεστώς και συνάδει με την απόφαση 1244/1999 του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών και τη γνώμη του Διεθνούς Δικαστηρίου σχετικά με τη διακήρυξη της ανεξαρτησίας του Κοσόβου.

⁶ Κανονισμός (ΕΕ) 2024/1347 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Μαΐου 2024, σχετικά με τις απαιτήσεις για την αναγνώριση των υπηκόων τρίτων χωρών ή των ανιθαγενών ως δικαιούχων διεθνούς προστασίας, για ένα ενιαίο καθεστώς για τους πρόσφυγες ή για τα άτομα που δικαιούνται επικουρική προστασία και για το περιεχόμενο της παρεχόμενης προστασίας, για την τροποποίηση της οδηγίας 2003/109/ΕΚ του Συμβουλίου και για την κατάργηση της οδηγίας 2011/95/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L, 2024/1347, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1347/oj>).

- (11) Όσον αφορά το Μπανγκλαντές, σύμφωνα με τις πληροφορίες του Οργανισμού για το Άσυλο, έξι κράτη μέλη χαρακτηρίζουν επί του παρόντος το Μπανγκλαντές ως ασφαλή χώρα καταγωγής σε εθνικό επίπεδο, ενώ το 2024 το ποσοστό αναγνώρισης σε επίπεδο Ένωσης για τους αιτούντες από το Μπανγκλαντές ήταν 4 %. Η συγκεκριμένη χώρα έχει κυρώσει ορισμένες διεθνείς πράξεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα. Το πολίτευμα του Μπανγκλαντές είναι κοινοβουλευτική δημοκρατία με Σύνταγμα, το οποίο προβλέπει τη διάκριση των εξουσιών μεταξύ της εκτελεστικής και της δικαστικής εξουσίας. Δεν υπάρχουν ενδείξεις περιπτώσεων απέλασης, απομάκρυνσης ή έκδοσης πολιτών του Μπανγκλαντές σε χώρες όπου υπάρχει κίνδυνος να τους επιβληθεί η θανατική ποινή, να υποβληθούν σε βασανιστήρια, να τους ασκηθεί δίωξη ή να υποστούν άλλη απάνθρωπη ή ταπεινωτική μεταχείριση. Δεν υφίσταται, εν γένει, πραγματικός κίνδυνος σοβαρής βλάβης κατά την έννοια του άρθρου 15 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1347. Μολονότι στο Μπανγκλαντές εξακολουθεί να ισχύει η θανατική ποινή και η χώρα δεν έχει υπογράψει το Δεύτερο Προαιρετικό Πρωτόκολλο του Διεθνούς Συμφώνου για τα ατομικά και πολιτικά δικαιώματα, σκοπός του οποίου ήταν η κατάργηση της θανατικής ποινής, οι θανατικές ποινές εκτελούνται σπανίως. Το Μπανγκλαντές έχει κυρώσει τη Σύμβαση κατά των βασανιστηρίων και άλλων τρόπων σκληρής, απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας. Δεν βρίσκονται σε εξέλιξη ένοπλες συρράξεις στο Μπανγκλαντές και, ως εκ τούτου, δεν υφίσταται απειλή λόγω αδιάκριτης άσκησης βίας σε καταστάσεις διεθνούς ή εσωτερικής ένοπλης σύρραξης. Δεν υφίσταται, εν γένει, δίωξη στη χώρα κατά την έννοια του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1347.

(12) Όσον αφορά την Κολομβία, σύμφωνα με τις πληροφορίες του Οργανισμού για το Άσυλο, κανένα κράτος μέλος δεν χαρακτηρίζει επί του παρόντος την Κολομβία ως ασφαλή χώρα καταγωγής σε εθνικό επίπεδο, ενώ το 2024 το ποσοστό αναγνώρισης σε επίπεδο Ένωσης για τους αιτούντες από την Κολομβία ήταν 5 %. Η συγκεκριμένη χώρα έχει κυρώσει τις κυριότερες διεθνείς πράξεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα. Το Σύνταγμα του 1991 και η επακόλουθη νομολογία του συνταγματικού δικαστηρίου προβλέπουν ισχυρές εγγυήσεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα. Η Κολομβία είναι ομοσπονδιακή δημοκρατία με πολίτευμα την αντιπροσωπευτική δημοκρατία και με διάκριση εξουσιών μεταξύ της εκτελεστικής, της νομοθετικής και της δικαστικής εξουσίας. Δεν υπάρχουν ενδείξεις ευρέως διαδεδομένων περιπτώσεων απέλασης, απομάκρυνσης ή έκδοσης πολιτών της Κολομβίας σε χώρες όπου υπάρχει κίνδυνος να τους επιβληθεί η θανατική ποινή, να υποβληθούν σε βασανιστήρια, να τους ασκηθεί δίωξη ή να υποστούν άλλη απάνθρωπη ή ταπεινωτική μεταχείριση. Δεν υφίσταται, εν γένει, κίνδυνος σοβαρής βλάβης στην Κολομβία κατά την έννοια του άρθρου 15 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1347, εκτός από συγκεκριμένες αγροτικές περιοχές όπου το κράτος δεν έχει ολοκληρωμένη παρουσία. Η θανατική ποινή απαγορεύεται από το Σύνταγμα της Κολομβίας. Το νομικό της πλαίσιο που απαγορεύει τα βασανιστήρια και την απάνθρωπη ή ταπεινωτική μεταχείριση ή τιμωρία συνάδει με τα διεθνή πρότυπα. Δεν υφίσταται γενικευμένη απειλή λόγω αδιάκριτης άσκησης βίας σε καταστάσεις διεθνούς ή εσωτερικής ένοπλης σύρραξης. Δεν υφίσταται, εν γένει, δίωξη στη χώρα κατά την έννοια του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1347.

- (13) Όσον αφορά την Αίγυπτο, σύμφωνα με τις πληροφορίες του Οργανισμού για το Άσυλο, έξι κράτη μέλη χαρακτηρίζουν επί του παρόντος την Αίγυπτο ως ασφαλή χώρα καταγωγής σε εθνικό επίπεδο, ενώ το 2024 το ποσοστό αναγνώρισης σε επίπεδο Ένωσης για τους αιτούντες από την Αίγυπτο ήταν 4 %. Η συγκεκριμένη χώρα έχει κυρώσει τις κυριότερες διεθνείς πράξεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα. Η Αίγυπτος είναι δημοκρατία, όπου ο πρόεδρος κατέχει ταυτόχρονα το αξίωμα του αρχηγού κράτους και του επικεφαλής της εκτελεστικής εξουσίας. Δεν υπάρχουν ενδείξεις περιπτώσεων απέλασης, απομάκρυνσης ή έκδοσης πολιτών της Αιγύπτου σε χώρες όπου υπάρχει κίνδυνος να τους επιβληθεί η θανατική ποινή, να υποβληθούν σε βασανιστήρια, να τους ασκηθεί δίωξη ή να υποστούν άλλη απάνθρωπη ή ταπεινωτική μεταχείριση. Δεν υφίσταται, εν γένει, πραγματικός κίνδυνος σοβαρής βλάβης κατά την έννοια του άρθρου 15 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1347. Μολονότι στην Αίγυπτο εξακολουθεί να ισχύει η θανατική ποινή βάσει του Ποινικού Κώδικα και των στρατιωτικών νόμων, η Αίγυπτος έχει κυρώσει τη Σύμβαση κατά των βασανιστηρίων και άλλων τρόπων σκληρής, απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας. Η Αίγυπτος έχει δηλώσει στην εθνική στρατηγική της για τα ανθρώπινα δικαιώματα την πρόθεσή της να μεταρρυθμίσει τον νόμο για την προσωρινή κράτηση, να βελτιώσει τις συνθήκες κράτησης, να περιορίσει τον αριθμό των εγκλημάτων που τιμωρούνται με θανατική ποινή και να ενισχύσει τη νοοτροπία σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων σε όλους τους κυβερνητικούς θεσμούς. Η αποτελεσματική εφαρμογή είναι απαραίτητη, δεδομένου ότι μέχρι στιγμής έχει σημειωθεί πρόοδος στο θεσμικό σκέλος. Δεν βρίσκονται σε εξέλιξη ένοπλες συρράξεις στην Αίγυπτο και, ως εκ τούτου, δεν υφίσταται απειλή λόγω αδιάκριτης άσκησης βίας σε καταστάσεις διεθνούς ή εσωτερικής ένοπλης σύρραξης. Δεν υφίσταται, εν γένει, δίωξη στη χώρα κατά την έννοια του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1347.

- (14) Όσον αφορά την Ινδία, σύμφωνα με τις πληροφορίες του Οργανισμού για το Άσυλο, εννέα κράτη μέλη χαρακτηρίζουν επί του παρόντος την Ινδία ως ασφαλή χώρα καταγωγής σε εθνικό επίπεδο, ενώ το 2024 το ποσοστό αναγνώρισης σε επίπεδο Ένωσης για τους αιτούντες από την Ινδία ήταν 2 %. Η συγκεκριμένη χώρα έχει κυρώσει τις κυριότερες διεθνείς πράξεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα. Η Ινδία είναι συνταγματική δημοκρατία με κοινοβουλευτικό σύστημα διακυβέρνησης. Δεν υπάρχουν ενδείξεις περιπτώσεων απέλασης, απομάκρυνσης ή έκδοσης πολιτών της Ινδίας σε χώρες όπου υπάρχει κίνδυνος να τους επιβληθεί η θανατική ποινή, να υποβληθούν σε βασανιστήρια, να τους ασκηθεί δίωξη ή να υποστούν άλλη απάνθρωπη ή ταπεινωτική μεταχείριση. Δεν υφίσταται, εν γένει, πραγματικός κίνδυνος σοβαρής βλάβης κατά την έννοια του άρθρου 15 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1347. Μολονότι στην Ινδία εξακολουθεί να ισχύει η θανατική ποινή και η χώρα δεν έχει υπογράψει το Δεύτερο Προαιρετικό Πρωτόκολλο του Διεθνούς Συμφώνου για τα ατομικά και πολιτικά δικαιώματα, σκοπός του οποίου ήταν η κατάργηση της θανατικής ποινής, η θανατική ποινή δεν εφαρμόζεται στην πράξη από το 2020. Η Ινδία έχει υπογράψει τη Σύμβαση κατά των βασανιστηρίων και άλλων τρόπων σκληρής, απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας. Δεν βρίσκονται σε εξέλιξη ένοπλες συρράξεις στην Ινδία και, ως εκ τούτου, δεν υφίσταται απειλή λόγω αδιάκριτης άσκησης βίας σε καταστάσεις διεθνούς ή εσωτερικής ένοπλης σύρραξης. Δεν υφίσταται, εν γένει, δίωξη στη χώρα κατά την έννοια του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1347.

- (15) Όσον αφορά το Μαρόκο, σύμφωνα με τις πληροφορίες του Οργανισμού για το Άσυλο, ένδεκα κράτη μέλη χαρακτηρίζουν επί του παρόντος το Μαρόκο ως ασφαλή χώρα καταγωγής σε εθνικό επίπεδο, ενώ το 2024 το ποσοστό αναγνώρισης σε επίπεδο Ένωσης για τους αιτούντες από το Μαρόκο ήταν 4 %. Η συγκεκριμένη χώρα έχει κυρώσει τις κυριότερες διεθνείς πράξεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα. Το Μαρόκο είναι κοινοβουλευτική μοναρχία. Δεν υπάρχουν ενδείξεις περιπτώσεων απέλασης, απομάκρυνσης ή έκδοσης πολιτών του Μαρόκου σε χώρες όπου υπάρχει κίνδυνος να τους επιβληθεί η θανατική ποινή, να υποβληθούν σε βασανιστήρια, να τους ασκηθεί δίωξη ή να υποστούν άλλη απάνθρωπη ή ταπεινωτική μεταχείριση. Δεν υφίσταται, εν γένει, πραγματικός κίνδυνος σοβαρής βλάβης κατά την έννοια του άρθρου 15 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1347. Το Μαρόκο τηρεί μορατόριουμ ως προς την εφαρμογή της θανατικής ποινής από το 1993, μολονότι διατηρεί τη θανατική ποινή στο ποινικό του δίκαιο και δεν έχει κυρώσει το Δεύτερο Προαιρετικό Πρωτόκολλο του Διεθνούς Συμφώνου για τα ατομικά και πολιτικά δικαιώματα, σκοπός του οποίου ήταν η κατάργηση της θανατικής ποινής. Το Μαρόκο έχει κυρώσει τη Σύμβαση κατά των βασανιστηρίων και άλλων τρόπων σκληρής, απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας. Δεν βρίσκονται σε εξέλιξη ένοπλες συρράξεις στο Μαρόκο και, ως εκ τούτου, δεν υφίσταται απειλή λόγω αδιάκριτης άσκησης βίας σε καταστάσεις διεθνούς ή εσωτερικής ένοπλης σύρραξης. Δεν υφίσταται, εν γένει, δίωξη στη χώρα κατά την έννοια του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1347.

- (16) Όσον αφορά την Τυνησία, σύμφωνα με τις πληροφορίες του Οργανισμού για το Άσυλο, δέκα κράτη μέλη χαρακτηρίζουν επί του παρόντος την Τυνησία ως ασφαλή χώρα καταγωγής σε εθνικό επίπεδο, ενώ το 2024 το ποσοστό αναγνώρισης σε επίπεδο Ένωσης για τους αιτούντες από την Τυνησία ήταν 4 %. Η συγκεκριμένη χώρα έχει κυρώσει τις κυριότερες διεθνείς πράξεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα. Το Σύνταγμα του 2022 θεσπίζει προεδρικό σύστημα. Δεν υπάρχουν ενδείξεις περιπτώσεων απέλασης, απομάκρυνσης ή έκδοσης πολιτών της Τυνησίας σε χώρες όπου υπάρχει να τους επιβληθεί η θανατική ποινή, να υποβληθούν σε βασανιστήρια, να τους ασκηθεί δίωξη ή να υποστούν άλλη απάνθρωπη ή ταπεινωτική μεταχείριση. Δεν υφίσταται, εν γένει, πραγματικός κίνδυνος σοβαρής βλάβης κατά την έννοια του άρθρου 15 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1347. Η Τυνησία τηρεί μορατόριουμ ως προς την εφαρμογή της θανατικής ποινής από το 1991, μολονότι διατηρεί τη θανατική ποινή στο ποινικό της δίκαιο και δεν έχει κυρώσει το Δεύτερο Προαιρετικό Πρωτόκολλο του Διεθνούς Συμφώνου για τα ατομικά και πολιτικά δικαιώματα, σκοπός του οποίου ήταν η κατάργηση της θανατικής ποινής. Η Τυνησία έχει κυρώσει τη Σύμβαση κατά των βασανιστηρίων και άλλων τρόπων σκληρής, απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας. Δεν βρίσκονται σε εξέλιξη ένοπλες συρράξεις στην Τυνησία και, ως εκ τούτου, δεν υφίσταται απειλή λόγω αδιάκριτης άσκησης βίας σε καταστάσεις διεθνούς ή εσωτερικής ένοπλης σύρραξης. Δεν υφίσταται, εν γένει, δίωξη στη χώρα κατά την έννοια του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1347.

- (17) Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2024/1348, μια τρίτη χώρα μπορεί να χαρακτηριστεί ως ασφαλής χώρα καταγωγής μόνον εάν, βάσει της νομικής κατάστασης, της εφαρμογής του δικαίου στο πλαίσιο δημοκρατικού συστήματος και των γενικών πολιτικών συνθηκών, καταδεικνύεται ότι δεν υφίσταται δίωξη όπως ορίζεται στο άρθρο 9 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1347 ούτε πραγματικός κίνδυνος σοβαρής βλάβης όπως ορίζεται στο άρθρο 15 του εν λόγω κανονισμού.
- (18) Δεδομένου ότι, γενικά, δεν υφίσταται κίνδυνος δίωξης ή σοβαρής βλάβης, κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1347, στο Μπανγκλαντές, στην Κολομβία, στην Αίγυπτο, στην Ινδία, στο Μαρόκο και στην Τυνησία, καθώς και στο Κόσοβο ως δυνάμει υποψήφιο μέλος της Ένωσης, όπως καταδεικνύεται επίσης από τα πολύ χαμηλά ποσοστά αναγνώρισης για τους αιτούντες από τους εν λόγω χώρες, θα πρέπει να συναχθεί το συμπέρασμα ότι οι εν λόγω χώρες πληρούν τα κριτήρια ώστε να θεωρούνται ασφαλείς χώρες καταγωγής κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1348 και ότι οι εν λόγω χώρες θα πρέπει να χαρακτηριστούν ως ασφαλείς χώρες καταγωγής σε επίπεδο Ένωσης. Τα προαναφερθέντα δεν θίγουν τη δυνατότητα των κρατών μελών να χαρακτηρίζουν άλλες τρίτες χώρες ως ασφαλείς χώρες καταγωγής σε εθνικό επίπεδο ούτε το ενδεχόμενο μελλοντικού χαρακτηρισμού πρόσθετων τρίτων χωρών ως ασφαλών χωρών καταγωγής σε επίπεδο Ένωσης εφόσον πληρούν τις προϋποθέσεις που ορίζονται στον κανονισμό (ΕΕ) 2024/1348, μέσω μελλοντικών τροποποιήσεων του εν λόγω κανονισμού. Η Επιτροπή θα πρέπει να εξετάζει χωρίς καθυστέρηση κάθε αίτημα κράτους μέλους να αξιολογηθεί εάν πρόσθετες τρίτες χώρες μπορούν να χαρακτηριστούν ως ασφαλείς χώρες καταγωγής σε επίπεδο Ένωσης, λαμβάνοντας υπόψη, μεταξύ άλλων, το χαμηλό ποσοστό αναγνώρισης σε επίπεδο Ένωσης για τους αιτούντες από τις εν λόγω χώρες.

- (19) Ο χαρακτηρισμός των χωρών αυτών ως ασφαλών χωρών καταγωγής σε επίπεδο Ένωσης δεν θίγει τον κανόνα που ορίζεται στον κανονισμό (ΕΕ) 2024/1348, σύμφωνα με τον οποίο τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόζουν την έννοια της ασφαλούς χώρας καταγωγής μόνον εφόσον οι αιτούντες δεν μπορούν να προσκομίσουν στοιχεία που να δικαιολογούν γιατί η έννοια της ασφαλούς χώρας καταγωγής δεν εφαρμόζεται στην περίπτωση τους, στο πλαίσιο ατομικής αξιολόγησης. Στο πλαίσιο αυτό, θα πρέπει να δίνεται ιδιαίτερη προσοχή σε αιτούντες που βρίσκονται σε ειδική κατάσταση στις εν λόγω χώρες, όπως τα άτομα ΛΟΑΤΚΙ, τα θύματα έμφυλης βίας, οι υπερασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, οι θρησκευτικές μειονότητες και οι δημοσιογράφοι.

(20) Σημαντικές αλλαγές σε τρίτη χώρα που έχει χαρακτηριστεί ως ασφαλής τρίτη χώρα ή ασφαλής χώρα καταγωγής σε επίπεδο Ένωσης ενδέχεται να επηρεάσουν δυσανάλογα συγκεκριμένες περιοχές ή ομάδες προσώπων στην εν λόγω χώρα, δημιουργώντας διαφορετικές ανάγκες προστασίας για ορισμένους αιτούντες από την εν λόγω χώρα και καθιστώντας αναγκαία τη διαφύλαξη των διαδικαστικών εγγυήσεων για τους εν λόγω αιτούντες. Ο κανονισμός (ΕΕ) 2024/1348 εισάγει τη δυνατότητα χαρακτηρισμού μιας τρίτης χώρας ως ασφαλούς τρίτης χώρας ή ως ασφαλούς χώρας καταγωγής, με εξαιρέσεις για συγκεκριμένα τμήματα του εδάφους της εν λόγω τρίτης χώρας ή για σαφώς αναγνωρίσιμες κατηγορίες προσώπων. Ο κανονισμός (ΕΕ) 2024/1348 προβλέπει επίσης ότι η Επιτροπή μπορεί να αναστείλει τον χαρακτηρισμό μιας τρίτης χώρας ως ασφαλούς τρίτης χώρας ή ως ασφαλούς χώρας καταγωγής σε επίπεδο Ένωσης μέσω κατ' εξουσιοδότηση πράξης, όταν διαπιστώνεται σημαντική αλλαγή προς το χειρότερο στην κατάσταση της χώρας αυτής. Σε περίπτωση που τρίτη χώρα η οποία έχει χαρακτηριστεί ως ασφαλής τρίτη χώρα ή ως ασφαλής χώρα καταγωγής σε επίπεδο Ένωσης παύει να πληροί, για το σύνολο του εδάφους της ή για σαφώς αναγνωρίσιμες κατηγορίες προσώπων στην εν λόγω χώρα, τις ουσιαστικές προϋποθέσεις για τον εν λόγω χαρακτηρισμό που ορίζονται στον κανονισμό (ΕΕ) 2024/1348, η Επιτροπή θα πρέπει να εξουσιοδοτηθεί να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 290 ΣΛΕΕ για τη μερική αναστολή του χαρακτηρισμού της εν λόγω χώρας όσον αφορά συγκεκριμένα τμήματα του εδάφους της ή για σαφώς αναγνωρίσιμες κατηγορίες προσώπων στην εν λόγω τρίτη χώρα για περίοδο έξι μηνών, εφόσον είναι αναγκαίο, σκόπιμο και αναλογικό λόγω των σημαντικών αλλαγών στην εν λόγω χώρα που επηρεάζουν το εν λόγω τμήμα του εδάφους της ή την εν λόγω κατηγορία προσώπων.

Επιπλέον, εντός τριών μηνών από την έκδοση της κατ' εξουσιοδότηση πράξης που προβλέπει τη μερική αναστολή του χαρακτηρισμού της τρίτης χώρας ως ασφαλούς τρίτης χώρας ή ως ασφαλούς χώρας καταγωγής σε επίπεδο Ένωσης, η Επιτροπή θα πρέπει να υποβάλει νομοθετική πρόταση προκειμένου να εξαιρεθούν από το πεδίο του χαρακτηρισμού της εν λόγω τρίτης χώρας τα τμήματα εδάφους της για τα οποία ισχύει η αναστολή ή οι κατηγορίες προσώπων για τα οποία ισχύει η αναστολή. Όταν κράτος μέλος ενημερώσει μεταγενέστερα την Επιτροπή ότι θεωρεί, βάσει τεκμηριωμένης αξιολόγησης, ότι, κατόπιν αλλαγών στην κατάστασή της, η εν λόγω τρίτη χώρα πληροί και πάλι τις προϋποθέσεις που ορίζονται στον κανονισμό (ΕΕ) 2024/1348 όσον αφορά το σύνολο της χώρας ή συγκεκριμένα τμήματα του εδάφους της ή σαφώς αναγνωρίσιμες κατηγορίες προσώπων στην εν λόγω τρίτη χώρα, η Επιτροπή θα πρέπει να προτείνει να τροποποιηθεί αναλόγως ο χαρακτηρισμός της εν λόγω χώρας ως ασφαλούς τρίτης χώρας ή ως ασφαλούς χώρας καταγωγής.

(21) Δεδομένου ότι η μεταναστευτική κατάσταση μπορεί να μεταβληθεί πολύ γρήγορα και ότι υπάρχει αυξημένη πίεση λόγω της άφιξης μεικτών μεταναστευτικών ροών με υψηλό ποσοστό προσώπων που έχουν μικρή πιθανότητα να λάβουν διεθνή προστασία, τα κράτη μέλη θα πρέπει να είναι σε θέση να εφαρμόζουν το άρθρο 42 παράγραφος 1 στοιχείο ι) και το άρθρο 42 παράγραφος 3 στοιχείο ε) του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1348, από ημερομηνία προγενέστερη της γενικής ημερομηνίας εφαρμογής του εν λόγω κανονισμού για να επιταχύνουν την εξέταση των αιτήσεων, υπό την προϋπόθεση ότι τα κράτη μέλη έχουν μεταφέρει στο εθνικό τους δίκαιο τις σχετικές διατάξεις και έχουν εφαρμόσει τις ειδικές διαδικασίες που ορίζονται στην οδηγία 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁷. Με τον τρόπο αυτό, τα κράτη μέλη θα μπορούν να αντιδρούν με ταχύτητα και ευελιξία σε περίπτωση μεταβολών στις μεταναστευτικές ροές. Δεδομένου ότι οι αιτήσεις των εν λόγω αιτούντων είναι πιθανόν να κριθούν αβάσιμες, ο άμεσος χειρισμός τους στο πλαίσιο ταχείας διαδικασίας ή διαδικασίας στα σύνορα θα επιτρέπει στις αρχές ασύλου και μετανάστευσης να αξιολογούν αποτελεσματικότερα τις βάσιμες αιτήσεις, να εκδίδουν ταχύτερα αποφάσεις και, ως εκ τούτου, να συμβάλλουν στην καλύτερη και πιο αξιόπιστη λειτουργία των πολιτικών ασύλου και επιστροφής, με πλήρη σεβασμό των θεμελιωδών δικαιωμάτων.

⁷ Οδηγία 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας (ΕΕ L 180 της 29.6.2013, σ. 60, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/32/oj>).

- (22) Επιπλέον, προκειμένου να λαμβάνονται επίσης υπόψη πολύπλοκες και πραγματικές καταστάσεις σε τρίτες χώρες που δεν έχουν χαρακτηριστεί ως ασφαλείς τρίτες χώρες ή ασφαλείς χώρες καταγωγής σε επίπεδο Ένωσης, τα κράτη μέλη θα πρέπει, κατά την εφαρμογή ή θέσπιση νομοθεσίας που επιτρέπει τον εθνικό χαρακτηρισμό αυτών των χωρών, να έχουν τη δυνατότητα να περιλαμβάνουν εξαιρέσεις για συγκεκριμένα τμήματα του εδάφους των εν λόγω χωρών ή για σαφώς αναγνωρίσιμες κατηγορίες προσώπων, πριν από την έναρξη εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1348.
- (23) Δεδομένου ότι οι στόχοι του παρόντος κανονισμού, δηλαδή η κατάρτιση κοινού καταλόγου ασφαλών χωρών καταγωγής σε επίπεδο Ένωσης και η επίσπευση της εφαρμογής ορισμένων διατάξεων του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1348, δεν μπορεί να επιτευχθεί από τα κράτη μέλη, αλλά μπορεί να επιτευχθεί μόνο σε ενωσιακό επίπεδο, η Ένωση δύναται να θεσπίσει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, όπως ορίζεται στο άρθρο 5 ΣΕΕ. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας όπως διατυπώνεται στο ίδιο άρθρο, ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των εν λόγω στόχων.
- (24) Σύμφωνα με το άρθρο 3 και το άρθρο 4α παράγραφος 1 του πρωτοκόλλου αριθ. 21 για τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας όσον αφορά τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, το οποίο προσαρτάται στη ΣΕΕ και στη ΣΛΕΕ, η Ιρλανδία γνωστοποίησε, με επιστολή της 22ας Ιουλίου 2025, την επιθυμία της να συμμετάσχει στην έκδοση και εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.

- (25) Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου αριθ. 22 σχετικά με τη θέση της Δανίας, το οποίο προσαρτάται στη ΣΕΕ και στη ΣΛΕΕ, η Δανία δεν συμμετέχει στη θέσπιση του παρόντος κανονισμού και δεν δεσμεύεται από αυτόν ούτε υπόκειται στη εφαρμογή του.
- (26) Ο παρών κανονισμός σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται ιδίως από τον Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- (27) Υπό το πρίσμα της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1348 από τις 12 Ιουνίου 2026 και για την παροχή ασφάλειας δικαίου το συντομότερο δυνατό, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να τεθεί σε ισχύ την επομένη της δημοσίευσής του.
- (28) Ο κανονισμός (ΕΕ) 2024/1348 θα πρέπει συνεπώς να τροποποιηθεί αναλόγως,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΕ) 2024/1348 τροποποιείται ως εξής:

1) Στο άρθρο 60, η παράγραφος 4 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«4. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 74 σχετικά με την ολική ή τη μερική αναστολή του χαρακτηρισμού μιας τρίτης χώρας ως ασφαλούς τρίτης χώρας σε επίπεδο Ένωσης, σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που ορίζονται στο άρθρο 63.»

2) Στο άρθρο 61, η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Τρίτες χώρες μπορούν να χαρακτηριστούν ως ασφαλείς χώρες καταγωγής σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό μόνον εάν, βάσει της νομικής κατάστασης, της εφαρμογής του δικαίου στο πλαίσιο δημοκρατικού συστήματος και των γενικών πολιτικών συνθηκών, καταδεικνύεται ότι δεν υφίσταται δίωξη όπως ορίζεται στο άρθρο 9 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1347 ούτε πραγματικός κίνδυνος σοβαρής βλάβης όπως ορίζεται στο άρθρο 15 του εν λόγω κανονισμού.»

3) Το άρθρο 62 τροποποιείται ως εξής:

α) η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Τρίτες χώρες μπορούν να χαρακτηριστούν ως ασφαλείς χώρες καταγωγής σε επίπεδο Ένωσης, σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται στο άρθρο 61 και στο παρόν άρθρο.»

β) οι ακόλουθες παράγραφοι παρεμβάλλονται μετά την παράγραφο 1:

«1α. Οι τρίτες χώρες που απαριθμούνται στο παράρτημα II του παρόντος κανονισμού χαρακτηρίζονται ως ασφαλείς χώρες καταγωγής σε επίπεδο Ένωσης.

1β. Τρίτη χώρα στην οποία έχει χορηγηθεί το καθεστώς της υποψήφιας προς προσχώρηση στην Ένωση χώρας χαρακτηρίζεται επίσης ως ασφαλής χώρα καταγωγής σε επίπεδο Ένωσης, εκτός εάν συντρέχει μία τουλάχιστον από τις ακόλουθες περιστάσεις:

α) υπάρχει σοβαρή απειλή κατά της ζωής ή της σωματικής ακεραιότητας αμάχου λόγω αδιάκριτης άσκησης βίας σε καταστάσεις διεθνούς ή εσωτερικής ένοπλης σύρραξης στην εν λόγω τρίτη χώρα·

β) έχουν ληφθεί περιοριστικά μέτρα κατά την έννοια του τίτλου IV του πέμπτου μέρους της ΣΛΕΕ λόγω των ενεργειών της εν λόγω τρίτης χώρας οι οποίες επηρεάζουν θεμελιώδη δικαιώματα και ελευθερίες που έχουν σημασία για τα κριτήρια χαρακτηρισμού τρίτης χώρας ως ασφαλούς χώρας καταγωγής, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 61 του παρόντος κανονισμού·

- γ) το ποσοστό των αποφάσεων της αποφαινόμενης αρχής υπέρ της χορήγησης διεθνούς προστασίας στους αιτούντες από την εν λόγω τρίτη χώρα —είτε πρόκειται για υπηκόους της είτε, στην περίπτωση ανιθαγενών, για πρόσωπα που είχαν προηγουμένως τη συνήθη διαμονή τους στη χώρα— υπερβαίνει το 20 % του συνολικού αριθμού των αποφάσεων που εκδίδονται από την αποφαινόμενη αρχή σε σχέση με την εν λόγω τρίτη χώρα, σύμφωνα με τα τελευταία διαθέσιμα ετήσια μέσα στοιχεία της Eurostat σε επίπεδο Ένωσης.

Όταν οποιαδήποτε από τις περιστάσεις που αναφέρονται στα στοιχεία α) έως γ) του πρώτου εδαφίου ισχύει ή παύει να ισχύει, η Επιτροπή ενημερώνει αμέσως σχετικά τα κράτη μέλη το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο. Στην περίπτωση του στοιχείου α) της παρούσας παραγράφου, η Επιτροπή λαμβάνει την προηγούμενη έγκριση του Συμβουλίου προτού ενημερώσει τα κράτη μέλη και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.»

- γ) η παράγραφος 4 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«4. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 74 σχετικά με την ολική ή τη μερική αναστολή του χαρακτηρισμού μιας τρίτης χώρας ως ασφαλούς χώρας καταγωγής σε επίπεδο Ένωσης, σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που ορίζονται στο άρθρο 63.»

4) Το άρθρο 63 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 63

Αναστολή και αφαίρεση του χαρακτηρισμού μιας τρίτης χώρας ως ασφαλούς τρίτης χώρας ή ως ασφαλούς χώρας καταγωγής σε επίπεδο Ένωσης

1. Σε περίπτωση σημαντικών αλλαγών στην κατάσταση μιας τρίτης χώρας η οποία χαρακτηρίζεται ως ασφαλής τρίτη χώρα ή ως ασφαλής χώρα καταγωγής σε επίπεδο Ένωσης, η Επιτροπή προβαίνει σε τεκμηριωμένη αξιολόγηση της εκπλήρωσης, από πλευράς της εν λόγω τρίτης χώρας, των προϋποθέσεων που ορίζονται στο άρθρο 59 ή 61 και, εάν η Επιτροπή θεωρεί ότι δεν πληρούνται πλέον, εν όλω ή εν μέρει, οι προϋποθέσεις αυτές, εφαρμόζονται οι ακόλουθες διατάξεις:
 - α) όταν δεν πληρούνται πλέον οι προϋποθέσεις που ορίζονται στο άρθρο 59 ή 61 σε σχέση με συγκεκριμένα τμήματα του εδάφους της τρίτης χώρας ή σε σχέση με σαφώς αναγνωρίσιμες κατηγορίες προσώπων στην εν λόγω χώρα, η Επιτροπή εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξη σύμφωνα με το άρθρο 74 για τη μερική αναστολή του χαρακτηρισμού της εν λόγω τρίτης χώρας ως ασφαλούς τρίτης χώρας ή ως ασφαλούς χώρας καταγωγής σε επίπεδο Ένωσης όσον αφορά τα συγκεκριμένα τμήματα του εδάφους της εν λόγω τρίτης χώρας ή τις εν λόγω κατηγορίες προσώπων για περίοδο έξι μηνών

- β) όταν δεν πληρούνται πλέον οι προϋποθέσεις που ορίζονται στο άρθρο 59 ή 61 σε σχέση με το σύνολο της τρίτης χώρας, η Επιτροπή εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξη σύμφωνα με το άρθρο 74 για την πλήρη αναστολή του χαρακτηρισμού της εν λόγω τρίτης χώρας ως ασφαλούς τρίτης χώρας ή ως ασφαλούς χώρας καταγωγής σε επίπεδο Ένωσης για περίοδο έξι μηνών.
2. Η Επιτροπή παρακολουθεί διαρκώς την κατάσταση στην τρίτη χώρα που αναφέρεται στην παράγραφο 1, λαμβάνοντας υπόψη, μεταξύ άλλων, πληροφορίες που παρέχονται από τα κράτη μέλη και τον Οργανισμό για το Άσυλο σχετικά με μεταγενέστερες αλλαγές στην κατάσταση της εν λόγω τρίτης χώρας.
3. Όταν η Επιτροπή έχει εκδώσει κατ' εξουσιοδότηση πράξη σύμφωνα με την παράγραφο 1 στοιχείο α) ή β) για την αναστολή του χαρακτηρισμού τρίτης χώρας ως ασφαλούς τρίτης χώρας ή ως ασφαλούς χώρας καταγωγής σε επίπεδο Ένωσης για όλα ή συγκεκριμένα τμήματα του εδάφους της εν λόγω τρίτης χώρας ή για όλες ή για σαφώς αναγνωρίσιμες κατηγορίες προσώπων στην εν λόγω τρίτη χώρα, εντός τριών μηνών από την ημερομηνία έκδοσης της εν λόγω κατ' εξουσιοδότηση πράξης, υποβάλλει πρόταση, σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία, ώστε:
- α) να τροποποιήσει τον χαρακτηρισμό της εν λόγω τρίτης χώρας ως ασφαλούς τρίτης χώρας ή ως ασφαλούς χώρας καταγωγής σε επίπεδο Ένωσης, προκειμένου να προβλεφθούν εξαιρέσεις από τον χαρακτηρισμό για τα συγκεκριμένα τμήματα του εδάφους ή για τις σαφώς αναγνωρίσιμες κατηγορίες προσώπων που καλύπτονται από την κατ' εξουσιοδότηση πράξη που έχει εκδοθεί σύμφωνα με την παράγραφο 1 στοιχείο α)· ή

- β) να αφαιρέσει τον χαρακτηρισμό της εν λόγω τρίτης χώρας ως ασφαλούς τρίτης χώρας ή ως ασφαλούς χώρας καταγωγής σε επίπεδο Ένωσης.
4. Εάν η Επιτροπή δεν υποβάλει πρόταση όπως αναφέρεται στην παράγραφο 3 εντός τριών μηνών από την έκδοση της κατ' εξουσιοδότηση πράξης που αναφέρεται στην παράγραφο 1, η κατ' εξουσιοδότηση πράξη παύει να παράγει αποτελέσματα. Εάν η Επιτροπή υποβάλει τέτοια πρόταση εντός τριών μηνών από την έκδοση της κατ' εξουσιοδότηση πράξης που αναφέρεται στην παράγραφο 1, η Επιτροπή εξουσιοδοτείται, με βάση τεκμηριωμένη αξιολόγηση, να παρατείνει την ισχύ της εν λόγω κατ' εξουσιοδότηση πράξης για περίοδο έξι μηνών, με δυνατότητα ανανέωσης της εν λόγω παράτασης άπαξ.
5. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 4, όταν η πρόταση που υποβάλλεται από την Επιτροπή για την αφαίρεση ή την τροποποίηση του χαρακτηρισμού τρίτης χώρας ως ασφαλούς τρίτης χώρας ή ως ασφαλούς χώρας καταγωγής σε επίπεδο Ένωσης δεν εγκριθεί εντός 15 μηνών από την υποβολή της πρότασης από την Επιτροπή, η ολική ή η μερική αναστολή του χαρακτηρισμού της τρίτης χώρας ως ασφαλούς τρίτης χώρας ή ως ασφαλούς χώρας καταγωγής σε επίπεδο Ένωσης παύει να παράγει αποτελέσματα.».

5) Στο άρθρο 64, οι παράγραφοι 2 και 3 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

- «2. Όταν ο χαρακτηρισμός τρίτης χώρας ως ασφαλούς τρίτης χώρας ή ως ασφαλούς χώρας καταγωγής σε επίπεδο Ένωσης έχει ανασταλεί εν όλω ή εν μέρει, μέσω κατ' εξουσιοδότηση πράξης που έχει εκδοθεί σύμφωνα με το άρθρο 63 παράγραφος 1 στοιχείο α) ή β), τα κράτη μέλη δεν χαρακτηρίζουν την εν λόγω χώρα ως ασφαλή τρίτη χώρα ή ασφαλή χώρα καταγωγής σε εθνικό επίπεδο.
3. Όταν ο χαρακτηρισμός τρίτης χώρας ως ασφαλούς τρίτης χώρας ή ως ασφαλούς χώρας καταγωγής σε επίπεδο Ένωσης έχει αφαιρεθεί ή τροποποιηθεί σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία, ένα κράτος μέλος μπορεί να ενημερώσει την Επιτροπή ότι θεωρεί ότι, κατόπιν αλλαγών στην κατάσταση της χώρας αυτής, η χώρα πληροί και πάλι τις προϋποθέσεις που ορίζονται στο άρθρο 59 παράγραφος 1 ή στο άρθρο 61.

Η ενημέρωση αυτή περιλαμβάνει τεκμηριωμένη αξιολόγηση της εκπλήρωσης, από πλευράς της εν λόγω τρίτης χώρας, των προϋποθέσεων που προβλέπονται στο άρθρο 59 παράγραφος 1 ή στο άρθρο 61, συμπεριλαμβανομένης επεξήγησης των συγκεκριμένων αλλαγών στην κατάσταση της τρίτης χώρας που επιτρέπουν και πάλι στην εν λόγω χώρα να πληροί τις προϋποθέσεις αυτές. Κατά περίπτωση, το κράτος μέλος προσδιορίζει στην ενημέρωσή του τα συγκεκριμένα τμήματα του εδάφους της εν λόγω τρίτης χώρας ή τις σαφώς αναγνωρίσιμες κατηγορίες προσώπων της τρίτης χώρας για τα οποία ισχύει η αξιολόγησή του.

Σε συνέχεια της ενημέρωσης, η Επιτροπή ζητεί από τον Οργανισμό για το Άσυλο να της παράσχει πληροφορίες και ανάλυση σχετικά με την κατάσταση στην τρίτη χώρα.

Όταν ο χαρακτηρισμός ως ασφαλούς τρίτης χώρας ή ασφαλούς χώρας καταγωγής σε επίπεδο Ένωσης αφαιρεθεί από την τρίτη χώρα περί της οποίας η ενημέρωση από το κράτος μέλος σύμφωνα με το άρθρο 63 παράγραφος 3 στοιχείο β), το κράτος μέλος που προέβη στην ενημέρωση μπορεί να χαρακτηρίσει την εν λόγω τρίτη χώρα ως ασφαλή τρίτη χώρα ή ως ασφαλή χώρα καταγωγής μόνο σε εθνικό επίπεδο, εφόσον η Επιτροπή δεν προβάλλει ένσταση για τον εν λόγω χαρακτηρισμό.

Το δικαίωμα ένστασης της Επιτροπής μπορεί να ασκηθεί μόνο εντός προθεσμίας δύο ετών από την ημερομηνία κατά την οποία αφαιρέθηκε ο χαρακτηρισμός της εν λόγω τρίτης χώρας ως ασφαλούς τρίτης χώρας ή ασφαλούς χώρας καταγωγής σε επίπεδο Ένωσης. Οποιαδήποτε ένσταση από την Επιτροπή διατυπώνεται εντός προθεσμίας τριών μηνών από την ημερομηνία κάθε ενημέρωσης από το κράτος μέλος και αφού επανεξεταστεί δεόντως η κατάσταση στην τρίτη χώρα, λαμβανομένων υπόψη των προϋποθέσεων που ορίζονται στο άρθρο 59 παράγραφος 1 και στο άρθρο 61.

Όταν η Επιτροπή κρίνει ότι πληρούνται και πάλι οι προϋποθέσεις που ορίζονται στο άρθρο 59 παράγραφος 1 ή στο άρθρο 61 σε σχέση με όλα ή συγκεκριμένα τμήματα του εδάφους της τρίτης χώρας ή όλες ή συγκεκριμένες σαφώς αναγνωρίσιμες κατηγορίες προσώπων της τρίτης χώρας που αφορά η ενημέρωση που έχει λάβει σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου, μπορεί να υποβάλει πρόταση τροποποίησης του παρόντος κανονισμού, σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία, ώστε να χαρακτηριστεί η εν λόγω τρίτη χώρα ως ασφαλής τρίτη χώρα ή ασφαλής χώρα καταγωγής σε επίπεδο Ένωσης όσον αφορά όλα ή συγκεκριμένα τμήματα του εδάφους της εν λόγω τρίτης χώρας στα οποία πληρούνται οι προϋποθέσεις αυτές ή όσον αφορά όλες ή σαφώς αναγνωρίσιμες κατηγορίες προσώπων σε σχέση με τα οποία πληρούνται οι προϋποθέσεις αυτές.».

- 6) Στο άρθρο 78 παράγραφος 2, οι λέξεις «στο παράρτημα» αντικαθίστανται από τις λέξεις «στο παράρτημα Ι».
- 7) Το άρθρο 79 τροποποιείται ως εξής:
- α) στην παράγραφο 2, προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Ωστόσο, το άρθρο 59 παράγραφος 2, το άρθρο 61 παράγραφος 2 και το άρθρο 61 παράγραφος 5 στοιχείο β) του παρόντος κανονισμού εφαρμόζονται από ... [ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος τροποποιητικού κανονισμού] όσον αφορά την εφαρμογή της έννοιας της “ασφαλούς χώρας καταγωγής” σύμφωνα με τα άρθρα 36 και 37 της οδηγίας 2013/32/ΕΕ και της έννοιας της “ασφαλούς τρίτης χώρας” σύμφωνα με το άρθρο 38 της οδηγίας 2013/32/ΕΕ.».

β) στην παράγραφο 3, προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Ένα κράτος μέλος μπορεί να εφαρμόζει το άρθρο 42 παράγραφος 1 στοιχείο ι) και το άρθρο 42 παράγραφος 3 στοιχείο ε) του παρόντος κανονισμού ως λόγους για την εφαρμογή της ταχείας διαδικασίας εξέτασης σύμφωνα με το άρθρο 31 παράγραφος 8 της οδηγίας 2013/32/ΕΕ ή για την εφαρμογή της διαδικασίας που διεξάγεται στα σύνορα ή σε ζώνες διέλευσης σύμφωνα με το άρθρο 43 της οδηγίας 2013/32/ΕΕ πριν από τις 12 Ιουνίου 2026, εάν έχει μεταφέρει στο εθνικό του δίκαιο τις σχετικές διατάξεις και έχει εφαρμόσει τις ειδικές διαδικασίες που ορίζονται στα εν λόγω άρθρα σε εθνικό επίπεδο πριν από ... [ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος τροποποιητικού κανονισμού].»

γ) η παράγραφος 4 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«4. Για τα κράτη μέλη που δεν δεσμεύονται από την οδηγία 2013/32/ΕΕ, οι σχετικές αναφορές στις παραγράφους 2 και 3 του παρόντος άρθρου νοούνται ως αναφορές στην οδηγία 2005/85/ΕΚ.»

8) Το μοναδικό παράρτημα λαμβάνει την αρίθμηση «Παράρτημα Ι».

9) Το κείμενο που παρατίθεται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού προστίθεται ως παράρτημα ΙΙ στον κανονισμό (ΕΕ) 2024/1348.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα στα κράτη μέλη σύμφωνα με τις Συνθήκες.

Βρυξέλλες,

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Η Πρόεδρος

Για το Συμβούλιο

Ο/Η Πρόεδρος

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

Οι ακόλουθες τρίτες χώρες χαρακτηρίζονται ως ασφαλείς χώρες καταγωγής σε επίπεδο Ένωσης:

Μπανγκλαντές

Κολομβία

Αίγυπτος

Ινδία

Κόσοβο*

Μαρόκο

Τυνησία

* Η ονομασία αυτή χρησιμοποιείται με επιφύλαξη των θέσεων ως προς το καθεστώς και συνάδει με την απόφαση 1244/1999 του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών και τη γνώμη του Διεθνούς Δικαστηρίου σχετικά με τη διακήρυξη της ανεξαρτησίας του Κοσόβου.»
